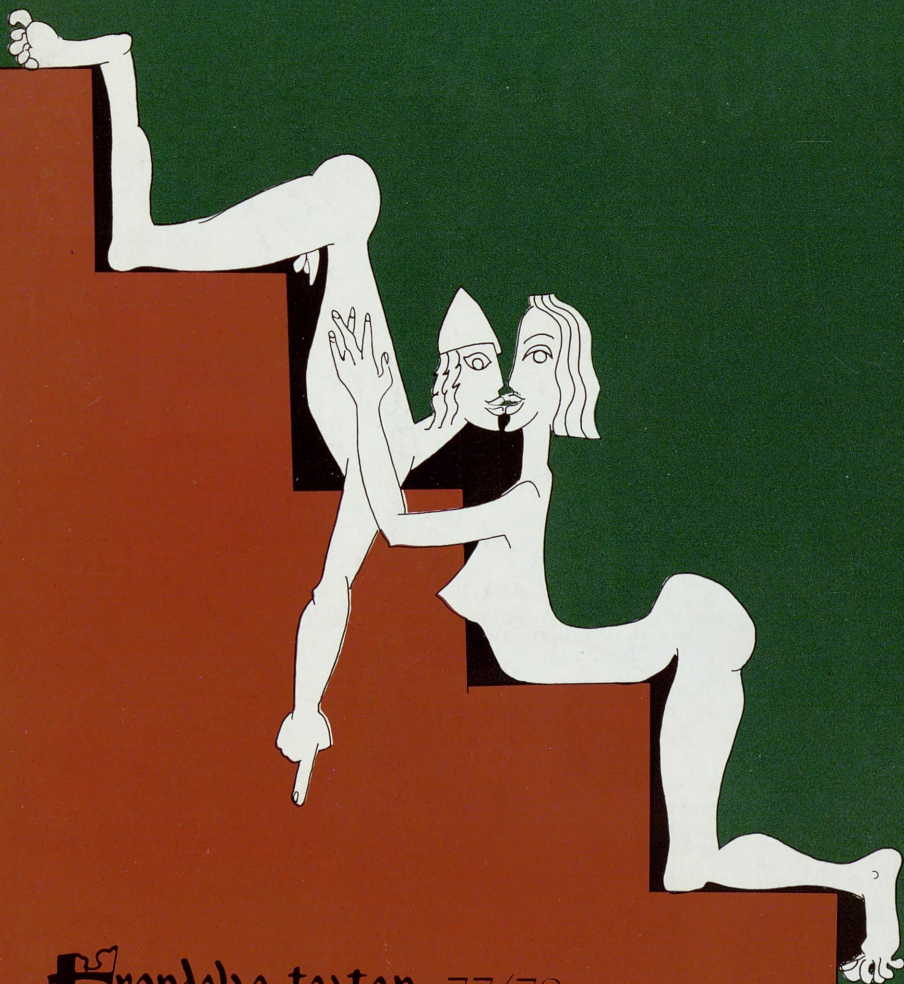

BÆTTERDØ!!

Trøndelag teater 77/78

Gerdi Schjelderup

BÆTTERDØ!!

I programmet:	
„Bætterdø!”	side 4
Forestillingens instruktør	» 7
Forestillingens koreograf	» 10
Presentasjon av forfatterne	» 12
Rolleliste	» 17
Revy	» 19
„Ækt trøndersk”	» 22
„Det er håp i hengann snøre”	» 24
„Kjære Trægde”	» 26
Vi tar avskjed med vår scenemester	» 28

Trøndelag teater

Administrasjon:

Kjell Stormoen	teatersjef
Kjell Hagan	økonomisjef
Knut Jensen	produksjonsleder
Tove Dahle	salgssekretær
May Selmer	informasjonssekretær

Styre:

Svend Hokstad (formann)
Elsa Skjerven
Jorunn Giske
Ida Yttri
Bodil Skjånes Dugstad
Gerdi Schjelderup
Roald Ottesen

Rapatapataaa Leif Jacobsen

(T.: Dolmen)
(M.: Husby)

Monumentet John Yngvar Fearnley

(T.: Nielsen)
(M.: trad.)

Arne Reitan
Leif Jacobsen

Vrøvledialog Gerdi Schjelderup

(T.: Nielsen)

Jan Erik Berntsen

Formynderskap John Yngvar Fearnley

(T.: Nielsen)
(M.: Nielsen)

Big business Kine Bendixen

(T.: Carlsen/Heggem)
(M.: Husby)

Håp i hængann snøre Gørli Mathisen

(T.: Carlsen/Heggem)
(M.: Husby)

....., da må vi låne Leif Jacobsen

(T.: Felborg)
(M.: Nielsen)

En rættli kar Ragnhild Sølvsberg

(T.: Hjorthol)

Farsken Gerdi Schjelderup

(T.: Steen)

Kine Bendixen
Ragnhild Sølvsberg
Gørli Mathisen

Askepott Eva Lunde

(T.: Hjorthol)
(M.: Husby)

Regn i Trøndelag Ragnhild Sølvsberg

(T.: Haugan)
(M.: John Sebastian)

Jan Erik Berntsen

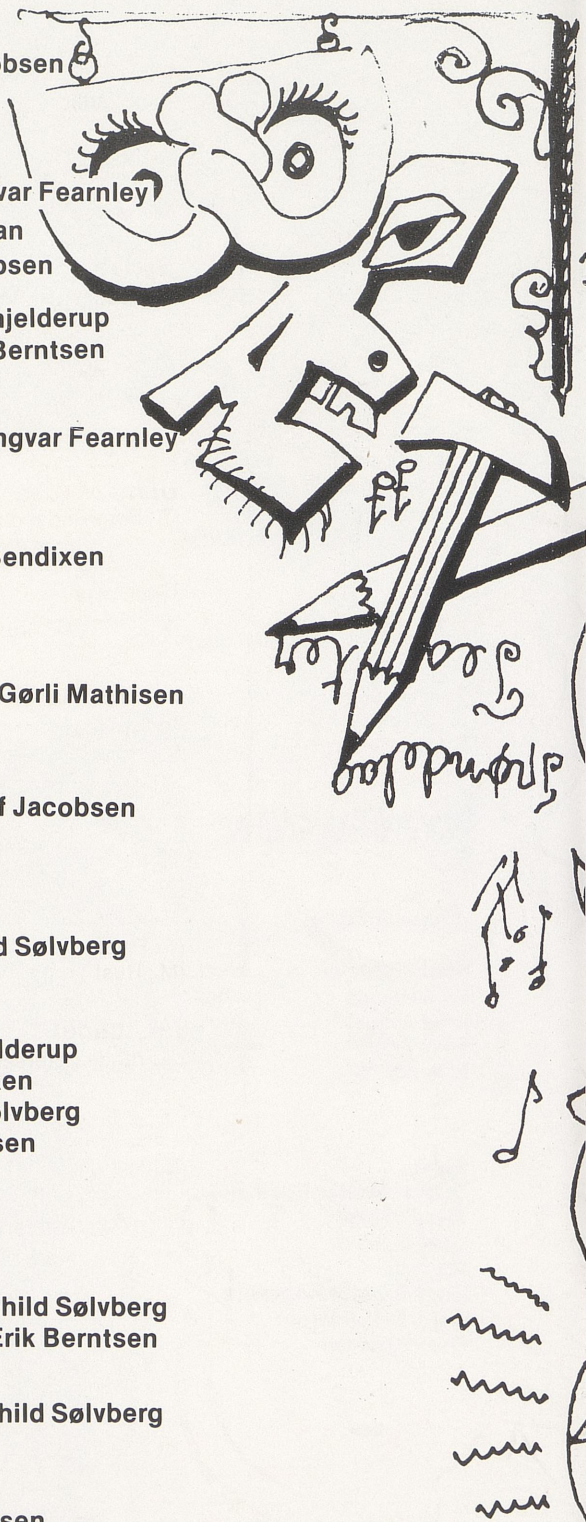
Kjære Trægde Ragnhild Sølvsberg

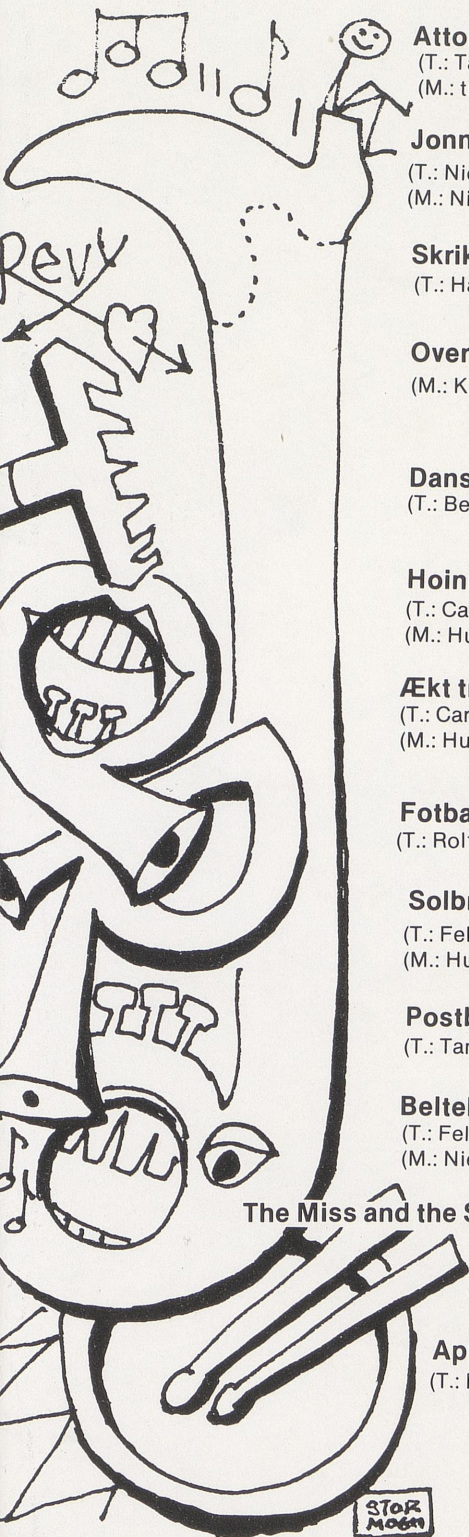
(T.: Nielsen)
(M.: Nielsen)

Parktanta Gørli Mathisen

(T.: Feldborg)

Leif Jacobsen

Attom nåva
(T.: Tande-Petersen)
(M.: trad.)

Jan Erik Berntsen
John Yngvar Fearnley
Arne Reitan

Jonny speller gammeldans Eva Lunde
(T.: Nielsen)
(M.: Nielsen)

Skrikhold
(T.: Haugan)

Egil Lorck
Arne Reitan
og ensemblet

Over stokk og stene Ensemblet
(M.: K. Taraldsen)

FINALE

Dans på roser?? Peter Berg
(T.: Berg/Carlsen/Heggem) **Tatjana Zaitzow**
Ruth Wærdahl

Hoinnliv Gørli Mathisen
(T.: Carlsen/Heggem)
(M.: Husby)

Ækt trøndersk Ragnhild Sølvsberg
(T.: Carlsen/Heggem) **Egil Lorck**
(M.: Husby) **John Yngvar Fearnley**

Fotballenker Ragnhild Sølvsberg
(T.: Rolfsen) **Kine Bendixen**

Solbrun uten sol Eva Lunde
(T.: Feldborg)
(M.: Husby)

Postbudet Arne Reitan
(T.: Tande-Petersen)

Beltehullet Egil Lorck
(T.: Feldborg)
(M.: Nielsen)

The Miss and the Stagemen Kine Bendixen
John Yngvar Fearnley
Arne Reitan
Jan Erik Berntsen

Applaus Gerdi Schjelderup
(T.: Nielsen) Gørli Mathisen
Kine Bendixen
John Yngvar Fearnley
Arne Reitan
Jan Erik Berntsen

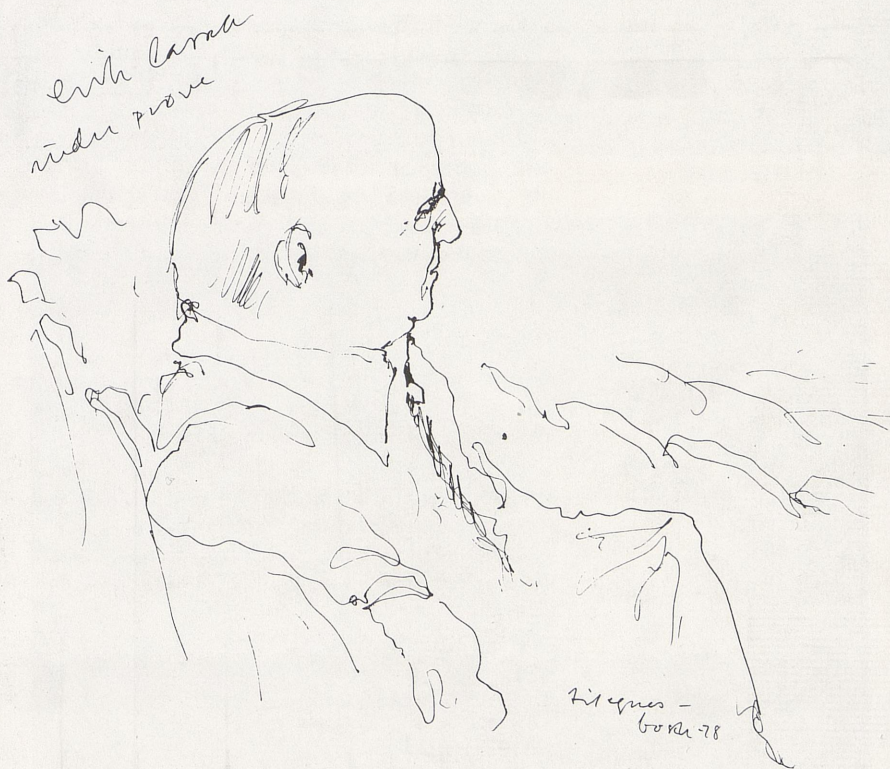

Eva Lunde

Forestillingens instruktør: Erik Lassen

Født i Porsgrunn. Begynte som skuespiller i 1945 (Centralteatret). Ansatt på Edderkoppen fra 1951 — hvor han debuterte som instruktør to år senere. Freelance fra 1954. Har hatt mange og allsidige oppgaver for teater, radio, film og fjernsyn både som instruktør og skuespiller.

Når vi hører Erik med innlevelse berette om hus, hytter, hund, hage og andre herligheter i hovedstaden eller dens umiddelbare nærhet, kan vi ikke skjønne annet enn at han heller har det på „G”, — og vi spør oss hvordan i all verden han kunne finne på å bevege seg nord for dette — og Dovre. Svaret er REVY — „Bættedø!” — og ifølge ham selv utfordringen som ligger i denne spesielle form for teatral aktivitet: Her mobiliseres **alle** sceniske virkemidler — ingenting (uten tekstene) er gitt — produktet tar form i prosessen frem mot premiere og møte med publikum. Og før man kommer så langt er det utrolig mange funksjoner som må koordineres — som må „klaffe”. Til tross for Eriks utsagn om at det er siste gang han tar på seg en oppgave av denne karakter — det går utover „PSYKIKKEN” — mistenker vi ham for å trives utmerket: „Spennende — og god gasje — men søren tute meg er det verdt det!”

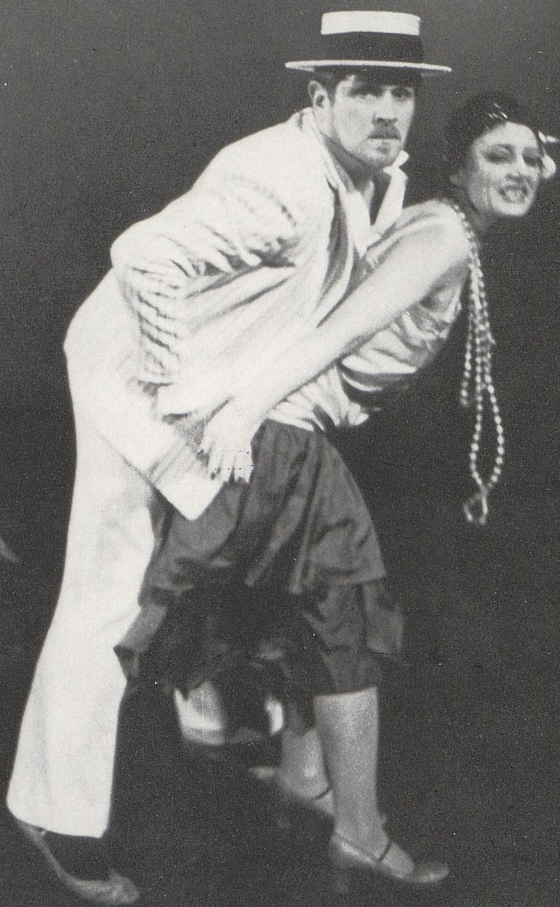
De som ikke kjenner Erik Lassens navn og hva det står for i underholdningssammenheng, må vi nok skuffe: Det er av plasshensyn umulig å ta med alle hans meritter. Men — vi kan forsikre om at han er en gammel ringrev i faget — og arbeidssom. Han har vært yrkesaktiv kontinuerlig siden han sluttet folkeskolen. Interesse for en teoretisk almenutdannelse førte imidlertid til at han tok realskoleeksamen — på 6 måneder — mens han arbeidet i Fjernsynet — (holdt på å stryke i sløyd — men pytt!) og eksamen artium 16. mndr. senere under innspillingen av filmen „Operasjon Løvsprett”. Han ble kjørt i jeep — med uniform og det hele — inn til Oslo mellom opptakene for å gå opp til de muntlige prøver — 22 ialt — for privatister! Etter en kortvarig visitt innom universitetet, sluttet han med denne formen for skolering, og viet all sin tid til sin største hobby — ARBEIDET.

Vi nevnte **hund** innledningsvis. Den heter Kimmo og har verdens fineste hundehus — beste-stuen. Kimmo og Erik prater med hverandre — dvs. det er fortrinnsvis Kimmo som lytter. Men når det gjelder sang er den også med — i „Gluntarna”. De skjønner hverandre godt, og det er ikke rart Erik av slo da han ble tilbudt 20 000, — kr. for den premiere bokseren. „Det var som å skulle selge sitt eget barn”. Erik er livsvarig medlem av Dyrenes Beskyttelse og involvert livsvarig medlem av Studentersamfundet i Trondheim. Det siste på grunn av innsatsen som instruktør for revyene „Kissmett” „Krakattitt”, „Jaragakk” og „Prinkipo”. Han er dessuten ridder av „Den Gyldne Katt”, en utmerkelse med tilknytning til Studentersamfundets Interne Teater.

Trøndelag Teater har vanligvis engasjert gjester til oppsetning av de årvisse operetter eller musicals. Denne gangen baseres revyen på egne krefter. I dette ligger en utfordring — både for skuespillere og instruktører, når en tar i betraktning at revyfaget ikke kan sammenlignes med tradisjonelt teater, og at de færreste av de medvirkende har stor erfaring i denne formen fra før. Det er for oss derfor gledelig å høre Erik Lassen uttrykke sin begeistring over den kvalitative styrken i Trøndelag Teaters ensemble. Vi ønsker **ham** lykke til og **publikum god fornøyelse!**

Tatjana Zaitzow

Peter Berg

Ruth Wærdahl

Forestillingens koreograf: Peter Berg

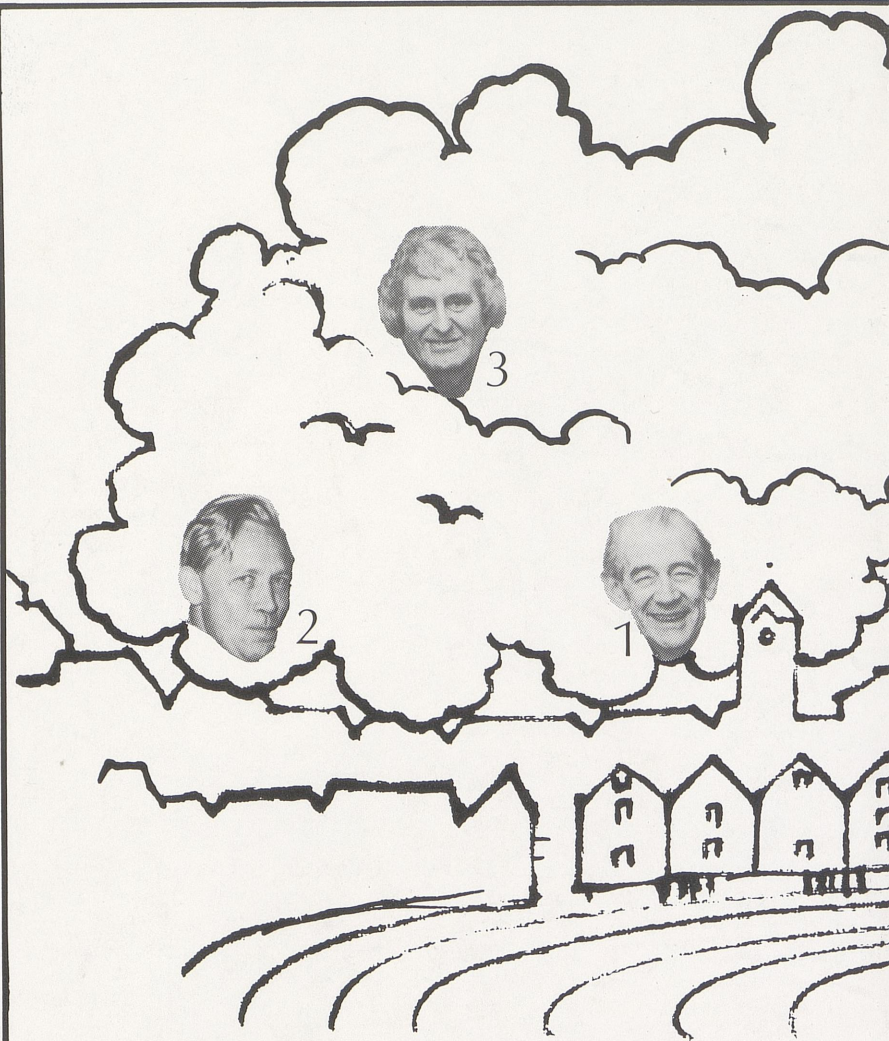
Enkelte arbeider målbevisst for å få en oppgave i Thalias tempel — av ren kjærlighet til TEATER. For andre skjer det ved ren tilfeldighet uten brennende ønske eller lyst. Peter Berg hører nok inn under siste kategori — han arbeidet som dekoratør og hadde dansen som sin store hobby. Møtene med teatret var til og begynne med, sporadiske og kan oppsummeres slik:

1. Danser i „May Fair Lady”. Rev ned halve dekorasjonen i et løft.
2. Statist i „Troll kan temmes”. To replikker: „Ja.” „Jeg.”
3. Statist i „Kristin Lavransdatter”: Dyster i blikket — øyekast med Ruth Tellefsen — — armen i bind.
4. Statist i „Tolvskillingsoperaen”: En entré i 1. akt — hundrede i 2. akt.
5. Overtok statistrolle i „Den glade enke”. Trodde han var ferdig etter 1. akt — til hans dansepartner kom på at han også skulle på scenen i både 2. og 3. akt. 2. akt gikk bra — i 3. akt ble han imidlertid stående igjen alene på gulvet — blant can-candanserne. Kom seg ut mellom ballettens sparkende ben, men har aldri glemt det siden.
6. Danser i „Spelemann på taket”. Fliser i knærne.

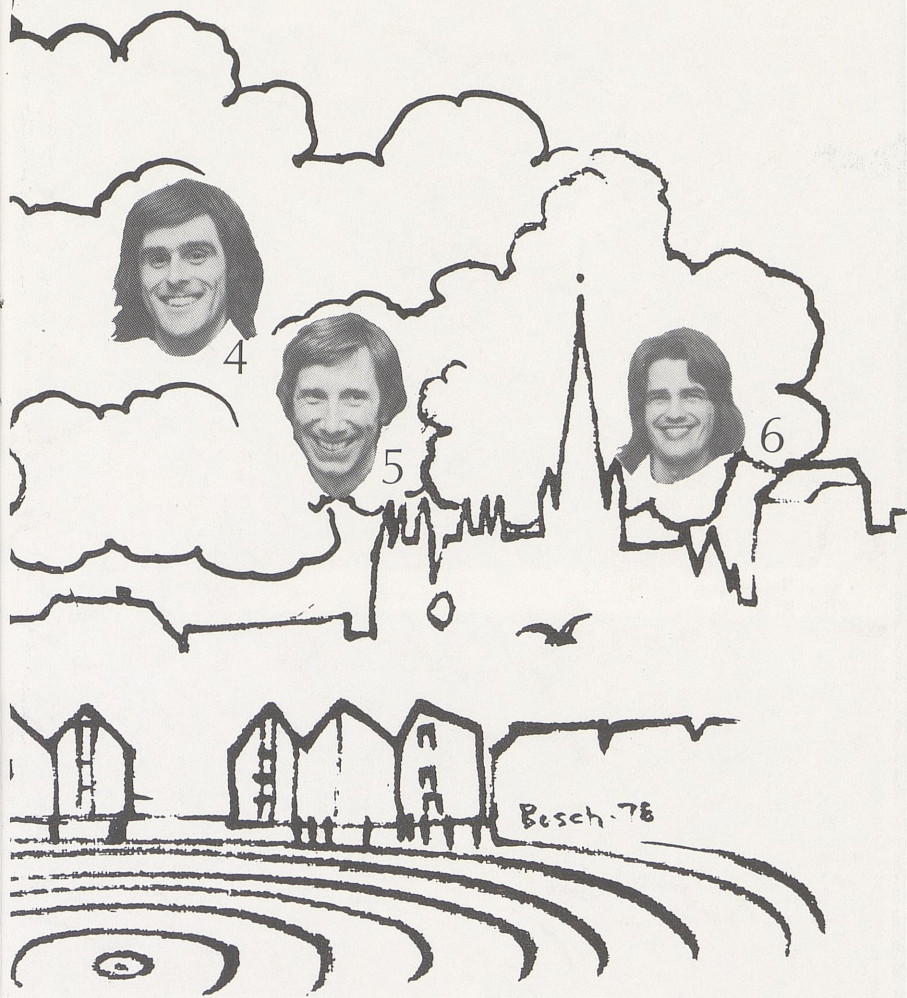
Etter dette ble Peter tilbudt inspisientstilling på teatret.

Og den har han hatt fast i 10 år. I tillegg har han vært med i flere oppsetninger — både som danser og koreograf. Det er det siste som står hans hjerte nærmest. Og da spiller det ingen rolle for Peter om pausene mellom oppgavene ofte innskrenker seg til bare 5 minutter: Han underviser på Almas Danseskole, koreograferer oppsetninger ved Studentersamfundets Interne Teater, reiser for å lære mer når tiden tillater det. „Bættedø!” er hans foreløpig største oppgave — han har permisjon fra inspisientstillingen ett år, og skal senere igang med koreografien til Stiklestadspillet, Verdal Teaterlags oppsetning av „Oklahoma”, og studentrevyen på Ås Landbrukshøyskole. Peter er kolerisk, har et uoppslitelig humør, enormt pågangsmot — og en misunnelsesverdige arbeidslyst. Vi tror han er en av de få som mener livet er en dans på roser — fordi han er blitt så hardhudet under føttene!

- 1 Otto Nielsen**
Ansatt NRK, radio. Startet å skrive tidlig — først studentrevyer — siden for Edderkoppen og Chat Noir. Kjent fra duoen „Gerd og Otto” — og „Søndagsposten” i radio.
- 2 Arild Feldborg**
Utdannet sosialøkonom. En av de fremste revyforfattere i Norge. Har skrevet bøker, hørespill og programmer for fjernsyn. Ansatt NRK, radio — hvor han også arbeider som instruktør.
- 3 Gunnar Haugan**
Knyttet til underholdningsavdelingen i NRK, radio siden 1965. Har også skrevet for fjernsynet, og vært medforfatter i flere revyer. Bl.a. ansvarlig for programmene „Lykkeboden”, „Lett på tråden” og „Hallo avis” i tillegg til kontinuerlig virksomhet i „Nitimen”.

4 Tor Gunnar Heggem
Lærerskole og universitetsutdannelse. Har tidligere skrevet studentrevyer, og vært aktiv i amatørteatervirksomhet. Arbeider som lærer ved Utleira skole i Trondheim.

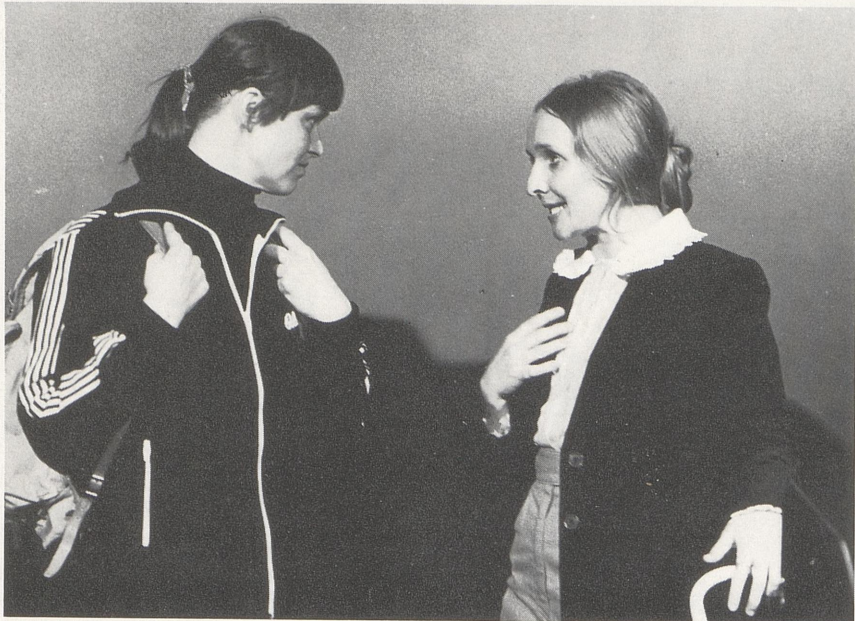
5 Torfinn Carlsen
Utdannet arkitekt ved Norges Tekniske Høgskole. Aktiv medlem av Studentersamfundets Interne Teater, og har skrevet flere studentrevyer. Arbeider til daglig som arkitekt.

6 Alf Tande-Petersen
Journalistskolen 1974—76. Ansatt i Dagbladet etter å ha arbeidet ett år i lokalavis. Er bl.a. med på redigeringen av lørdagsnummerets „på siden”.

Dessuten har:

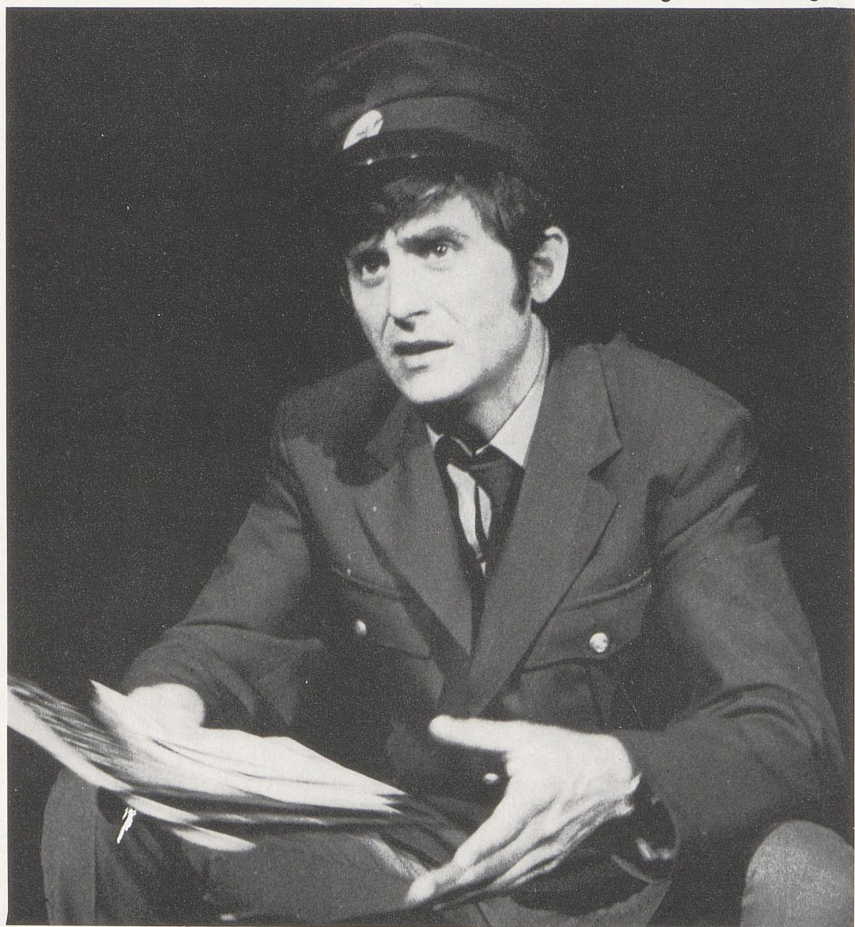
Øystein Dolmen, Rolf Rolfsen, Anne Steen, Marit Hjorthol og Peter Berg bidratt med enkeltnummer.

Musikalske innslag er skrevet av **Otto Nielsen** og **Per Husby**.

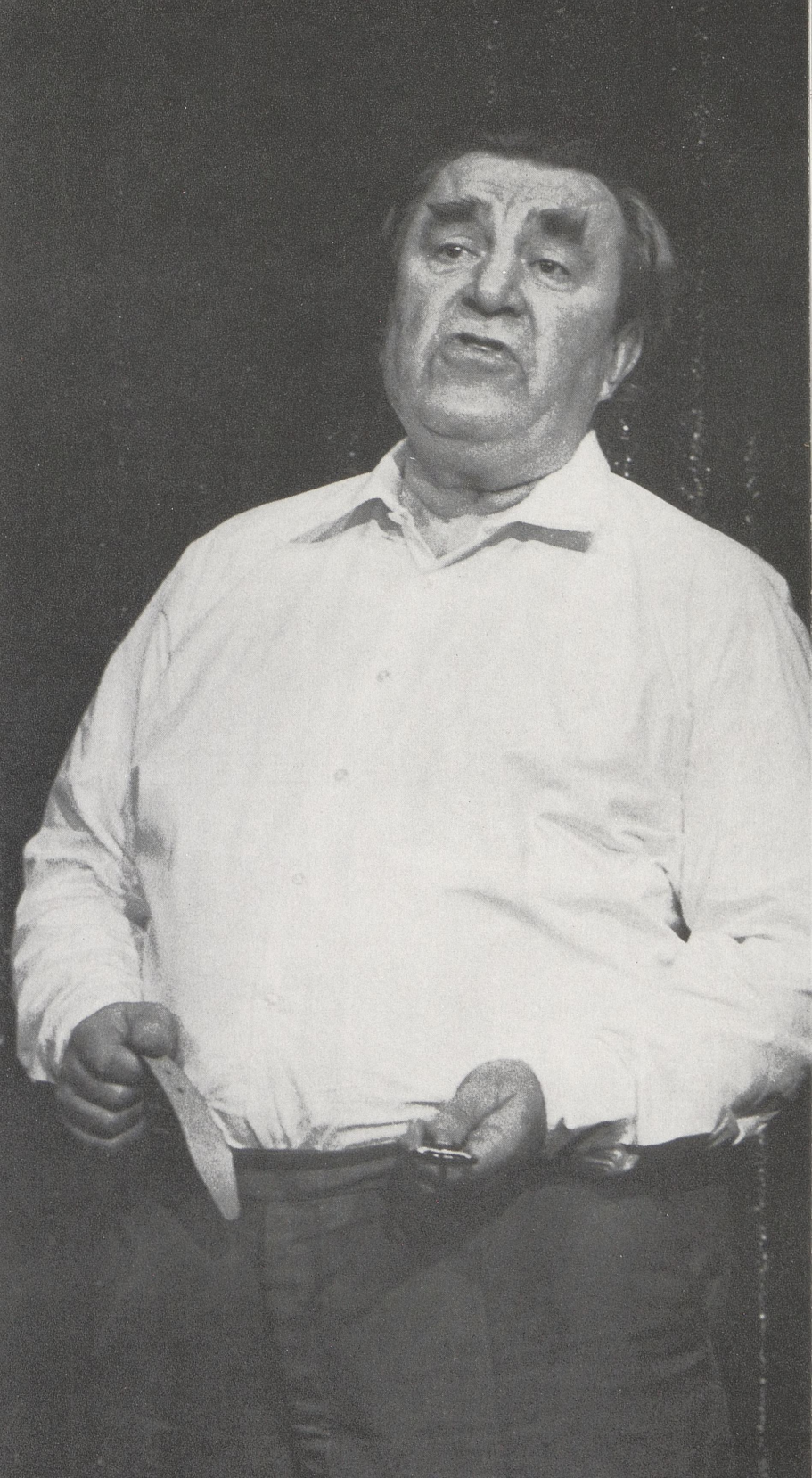

Kine Bendixen

Ragnhild Sølberg

Arne Reitan

BATTE

Inspisient : Kjell Egseth / Geir Nergaard /
Pelle Arntzen
Sufflør : Anne Steen
Lys : Bjørn Høyem
Lyd : Jan E. Indergaard
Rekvisitør : Gerd Berntsen
Frisører : Jenny Krogstad /
Randi Bernhardsen
Repetitører : Jon Sverre Berg /
Kirsten Harmens

Scenemester : Audun Solbu
Lysmester : Bjørn Høyem

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder.
Fotografering og lydopptak under forestillingen er ikke tillatt.

Plakat og programomslag : Asle Raaen
Foto fra prøvene : Roar Øhlander

Programredaksjon : May Selmer
Ansvarlig utgiver : Kjell Stormoen

En pause
Premiere 10. mai

RDØ!!

Regi : Erik Lassen
Koreografi : Peter Berg
Scenografi : Alistair Powell
Regiassistent : Anne Steen
Musikalsk ledelse og orkesterarrangement : Per Husby

De som er med:
Kine Bendixen
Jan Erik Berntsen
John Yngvar Fearnley
Leif Jacobsen
Egil Lorck
Eva Lunde
Gørli Mathisen
Arne Reitan
Gerdi Schjelderup
Ragnhild Sølvberg

Dansere:
Peter Berg
Ruth Wærdahl
Tatjana Zaitzow

I orkesteret:

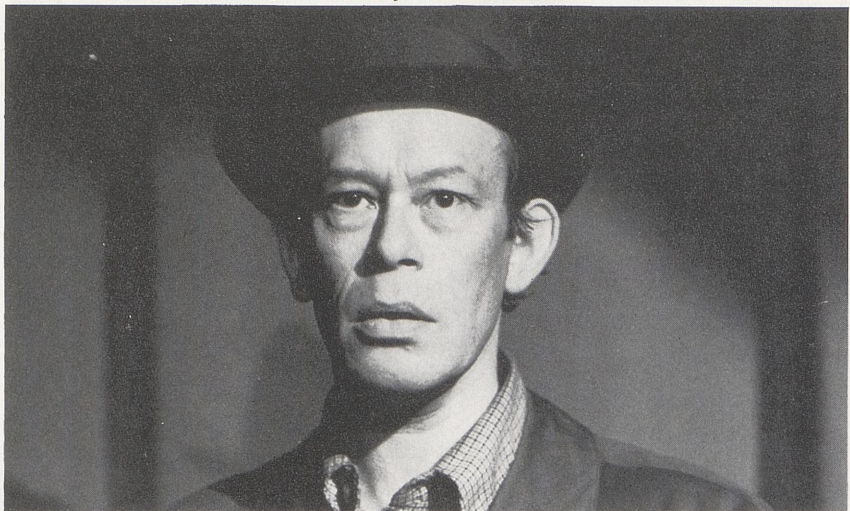
Tor Johansson
Dag Tunaal
Stein Jacobsen
Tore Engstrøm
John Pål Inderberg
Per Husby
Tor Halmrast
Jan Tro
Carl Haakon Waadeland
Kåre Taraldsen

trompet
trompet
trombone
saxofon / fløyte
saxofon
piano
gitar
bass
trommer
trekkspill /
slagverk

Kapellmester fra 22.6
Tor Halmrast

Arne Reitan John Yngvar Fearnley Kine Bendixen Jan Erik Berntsen

Leif Jacobsen

Egil Lorck

Ragnhild Sølberg

John Yngvar Fearnley

REVY

I leksika står ordet revy definert som granskning, oversikt, mønstring, og i teatersammenheng er det beskrevet som en løst sammenføyett forestilling med innlagte sanger av munter karakter. I forestillingen blir kjente personer spøkefullt karrikert og aktuelle begivenheter satirisk besunget, og dansenummer og såkalte sketsjer var en del av det kaleidoskopet som såes i revyens hulspeil — det speilet som ble holdt opp for publikum så de fikk sine og naboens skavanker parodisk gjengitt. Om tidspunktet for norsk revys fødsel er det flere meninger. Noen nevner 1892 med Wiers-Jenssens revy „Tutti-Frutti” på Eldorado i Christiania. Andre mener at det vi idag mener med norsk revy ble skapt i 1917, da Bokken Lasson sluttet med sin Cabaret Chat Noir og overlot direktørstolen til Victor Bernau, som satte opp den første norske trådløse revy. 1892 eller 1917 — det kan jo igrunnen være hipp som happ, for dette med revy er med som så mye annet: Det hele begynte lenge før. Per Kvist, fremragende revyforfatter og skuespiller, har engang påpekt at allerede Aristofanes i året 427 f.Kristus skrev sin første glimrende samfunnsatriske revy, der han strødde sitt attiske salt på de retter han serverte sine medborgere i Aten for å hulspeile de feil og skavanker han fant i sin samtid. — Og det Greske Kor sang refrengene. Senere — sa Per Kvist — skrev Ibsen en revy i 5 akter med innlagte sanger og danser, og produktet kalte han Peer Gynt.

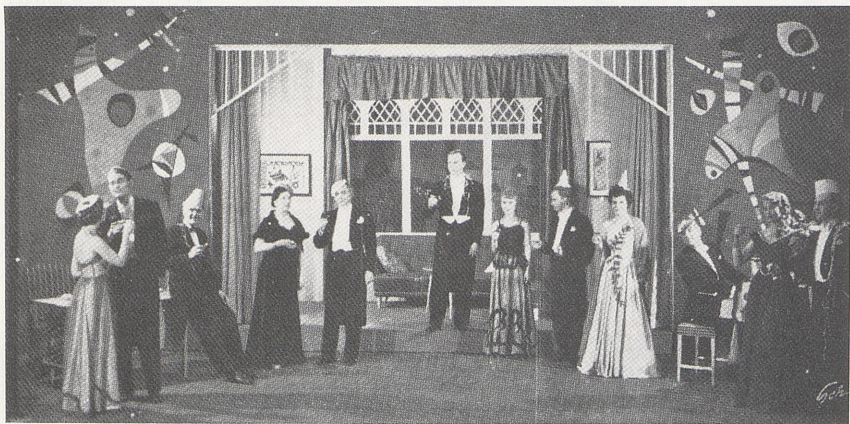

Fra Hjorten

Enda senere hadde vi på hjemlig grunn „revyene” i Hjorten. Det var egentlig varieteforestillinger med gjestende artister pluss en liten

enakts-revy med viser, mono- og dialoger. Takket være en storartet visedikter — Alv Schiefloe — lever en del av visene fra disse fjerne år fremdeles. Litt senere begynte studentene ved Norges Tekniske Høyskole å lage revyer annethvert år, først i Cirkus og senere i det runde huset på Elgeseter. Til å begynne med var disse nærmest kopier av Kristianiaformen, men etter hvert skapte studentene sin egen stil, en stil som har vært med på å prege norsk revy i resten av landet.

Etter krigen gikk revyforestillingene mere i retning av „show” med stort oppbud av ballett, store orkestre og musikalske utfoldelser, etter amerikansk mønster, men det er tegn som tyder på at ordet er på vei tilbake til norsk revy. I det lange tomme interregnum mellom det gamle Trondhjems Teater og Trøndelag Teater ble scenen leiet ut til gjestende turnéselskaper og tilfeldige amatørforetagender. Chat Noir-revyer ble spilt her, og operetter og kabareter på amatørplan ble spilt for fulle hus for et teatersultent publikum.

Fra «Hele byen klager»

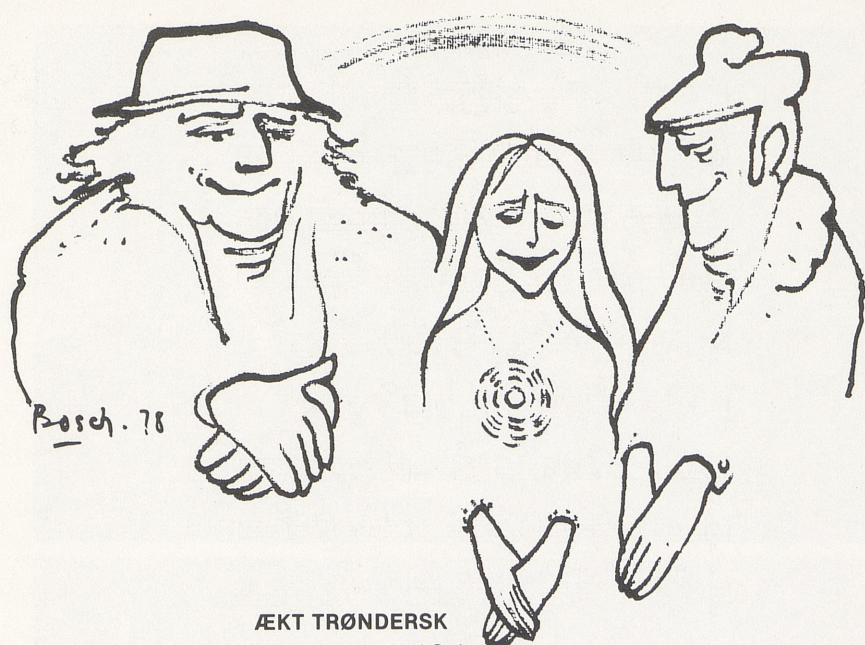
Og teatrets egne krefter spilte revy her, „Vår-salg”, som avslutning på åpningssesongen for 40 år siden. Etter denne gikk det slag i slag: „Lyntoget” i 1938, „Trøndelag Fjernsyn” i 1939, „Co-optimistenes vårrevy” i 1940 og senere samme år „Sommerkabaret”.

Under okkupasjonstiden var denne formen naturlig nok utelukket. Etter freden, under Løkkebergs sjefstid, satset man igjen med „Kabaret-46”. Siden er revytradisjonen kun sporadisk blitt ført videre: „Hele byen klager” (1950), „Vinterlek”, eller „Ompladen” som den ble omdøpt til, i 1952 og „Siste par ut” (1956).

I det felles jubileumsåret for Trøndelag Teater og Hjorten spilles det altså revy igjen — atter med teatrets egne krefter.

O.N.

ÆKT TRØNDERSK

Dæm skryte nerri Oslo
over alt som finnes der,
men æ vil våg å påstå
at vi har det likar her.
Vi slæpp Frognerparken, Karl Johan,
vi slæpp Bygdø Allé.
Og så slæpp vi Oslo-folkan.
D'e' itj lite bare det!
Vi har det fint i Trondhjæm
— det ska vi ailldri glæm
for ingen her i by'n
har tanka om å stikk sæ fræm.

Det har
bare han derre Martin du veit,
han med fiskesuppa du veit.
Og såpass må vi klar å stå ut med.
Her e ingen høyt på strå.
Vi e aille like grå.
Det e nå ækt trøndersk i det.

I Oslo har dem fjærnsynet,
teater og revy,
med Titten-Tei og Sørebø,
Levin og Erik Bye.
Og samma kor du snur dæ
går kjeinnt folk forbi.
I Trondhjæm slæpp vi kjendiså.
Vi har itj sånne vi.
Vi slæpp å gå på konsert.
Vi unngår opera.
Vi har kun ett teater.
E det rart vi har det bra.

Vi har
bare han derre Arve du veit,
han med den dyre fela du veit.
Men såpass må vi klar å stå ut med.
For det ska bli en a'en dans:
Vi tar og seinn'en utenlands.
Det e nå ækt trøndersk i det.

RUBATO ÆKT TRØNDERSK MELODI: P.N. TEKST: TC/TGH

The musical score consists of ten staves of music. The first staff is marked 'RUBATO' and 'ÆKT TRØNDERSK'. The key signature has one flat (B-flat). The tempo is 'RUBATO'. The score includes various chords such as C, G, G7, Fm, C, E7, Am, D7, G, Fm9, Bb, Eb, Cm7, Dm9, G13, C13, C7, F, A+, Bb, G, G/3, C, C7, A, Dm, G, C7, Bb, C7, F, D7, Gm7, C7, F, and (G7). A section of the score is marked 'ROLLO VALS' with a 3/4 time signature and a key signature of one flat. The score ends with a double bar line and a final chord of (G7).

Dæm e så kry i Oslo,
 og dæm synes dæm e bæst.
 Og idrettsfolkann dæmmers
 sprenng omkring og lukte hæst.
 På Ullevål sitt publikum
 og frys og skrik sæ hæst.
 Dæm plages ut hver søndag
 om det storme eller blæs
 og rope: „Heia Vålerenga,
 heia Skeid og Lyn!”
 Men heldigvis så slæpp vi
 sånne stjærna her i by'n.

Vi har
 bare det derre laget du veit,
 dæm som ailldri scora du veit.
 Og såpass ska vi klar å stå ut med.
 For Rosenborg e svaret klart:
 No spælle dæm i 3. snart.
 Det e nå ækt trøndersk i det.

I Oslo syns dæm aillt dæm har
 e æksklusivt og flott
 me Østbane og Storting
 og Det Kongelige Slott.
 Mens vi har bare Domkirka
 og Erkebispegår'n,
 og et lite gult teater
 som har musical om vår'n.
 Så Trondhjøm e nok fargelaus
 som trønderann e flæst.
 Men når det gjeld beskjedenhet
 så veit vi kæm e best!

Det e
du veit.
 Vi næmne itj dæm som du veit.
 Såpass ska vi klar å stå ut med.
 Det e kjeinnt fra nord te syd:
 Beskjedenhet det e en dyd.
 Det e nå ækt trøndersk i det.

Det er håp i hengann snøre

Verden forandres. Det sier alle.
Ingenting er som det var.
De drømmer om gode, gamle dager.
Men er det ikke dem vi fortsatt har?

For hva har skjedd på ti år, vil jeg spørre,
når Bjartmar Gjerde fortsatt går med pigg,
når den eneste forandringa som skjedde
var at Lagerøl ble bytta ut med Brigg,
Børt-Erik har fremdeles nogo'attåt
og Folkestad har Tango og Trafikk
og Ivar Ruste husker rundt som vanlig.
Hva var framskrittet i ti-året som gikk?

Verden har vel kanskje blitt litt mindre, men jeg tør
å påstå at den ellers er nøyaktig slik som før.
Og vi får bare spare på humøret.

Det er da fortsatt håp i hengann snøre

En ting har skjedd: Det er krise i landet,
men Kleppe han vet hva han gjør:
Han skriver ned krona og strammer beltet,
så føler vi oss sprekkmette som før.

Og når vi slår oss løs og spiser ute,
vet vi biffen vår er like fin og mør.
Porsjonene er riktignok blitt mindre,
men regninga er like stor som før.
Skipsrederne lever som de pleier,
skjønt fraktene har minka fra i fjor.
Da pøser Staten på med garantier,
og inntekten er fortsatt like stor.

For selv om oljen minker, gir den ennå god kreditt.
Nå lever vi på framtida og klarer oss så vidt.
Så får vi bare spare på humøret.

Det er da fortsatt håp i hengann snøre.

Men sier vi: Verden forøvrig er bedre,
så er det kun noe vi tror.
Fremdeles så kriges det over det hele.
Fremdeles er fredsviljen stor.

Fremdeles sender FN ut soldater.
Fremdeles kriger Castro som han gjør.
Antallet atombomber er mindre,
men sprengkrafta er akkurat som før.
Og supermaktene er så nøytrale.
I Midt-Østen har det gitt resultat:
Nå kan de eksportere fly og bomber
både til hr. Begin og Sadat.

Når alle så til slutt er like sterke, er det klart
at freden varer evig, hvis det ikke smeller snart.
Og vi får bare spare på humøret.

Det er da fortsatt håp i hengann snøre.

Carlsen/Heggem

DET ER HÅP I HÆNGANN SNØRE

RUBATO

3/8

F B^bmaj⁹ Am⁷

Dm Gm Am B^bmaj⁷

Am/c Dm Gm A⁷₅₄ → 3 n $\text{♩} = 90$ D

Em D/F# G⁹ Em⁷ Em⁷/G

A⁷₅₄ → 3 G A⁷ F#m

Hm⁹ Em⁷ Em⁷/G A⁷₅₄ → 3

D Em D/F# G⁹

Em⁷ Em⁷/G A⁷₅₄ → 3 G

A⁷/G F#m Hm⁹ G A⁷

BOSSA $\text{♩} = 142$ Hs4 Hs4 H

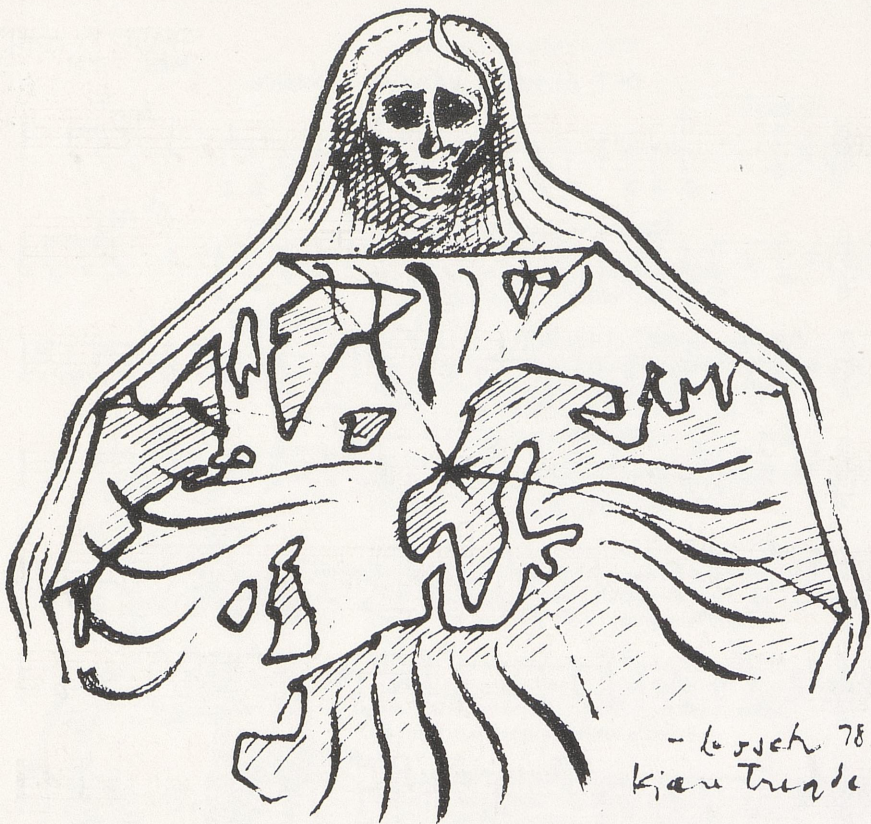
Emaj⁷ Amaj⁷

A^bm⁷ Dbm⁷ A H⁷

F#m⁹ H⁷ A H

A^b/c C#m A H⁷ C#₅₄ → 3

rit ped.

KJÆRE TRÆGDE

Vi har lenge hatt det stille her tillands,
men så ble det plutselig en annen dans.
Høytrykket ble svekket, og påny
kom det inn en dyster sky.

REFR.:

Den kom med sønnvind,
den yndefulle lune sønnvind,
strødde svoveldioksyder og fosfat
ned i våre fiskevann som ørretmat.
Døden kom atter inn
til landet med den lune sønnvind.
Kjære Trægde — hør vi ber på våre knær:
Spå stille, rolig vær!

Fra den gyldne åndslivstid i landet vårt
har vi før i tiden foretatt eksport
men til gjengjeld har vi også fått kultur
hit tilbake i retur.

REFR.:

Den kom med vestavind
beseirende og kraftig vestavind,
kom med Coca Cola og med Donald Duck
og den nye sang om Love og Kiss og Luck.
Den kom med vestavind,
På Norsktoppen den blåste like inn
Kjære Trægde — hør vi ber på våre knær:
Spå stille, rolig vær!

KJÆRE TRÆGDE

TEKST: O. NIELSEN
MELODI: O. NIELSEN

Chords: A, C#m, F#m, Hm7, E9, A, Hm, C#7, C#7/G, C#7, F#m, H7, E, A, E7, A, F#m, C#7, D, A, E7, A, F#m, C#7, D, D#°, A/E, 3 H, E, A.

Vi har hatt en fred'lig naboeksistens
og vi hadde klarvær takket være Jens.
Men det dukket da dessverre opp en sky
med en ordre på meny.

REFR.:

Den kom med østavind,
den mildt påståelige østavind:
Ivan og Natasja bli'kke ordnt'lig mett
før de får servert den norske Fiskerett.
Den kom med østavind,
den fredselkende, myke østavind.
Kjære Trægde, hør vi ber på våre knær:
Spå stille, rolig vær!

At vi trenger vannkraft, det har vi hørt før
så hver bekk blir demmet opp og lagt i rør.
Fremskrittet til tross så kom en ydmyk bønn
ifra viddas glemte sønn.

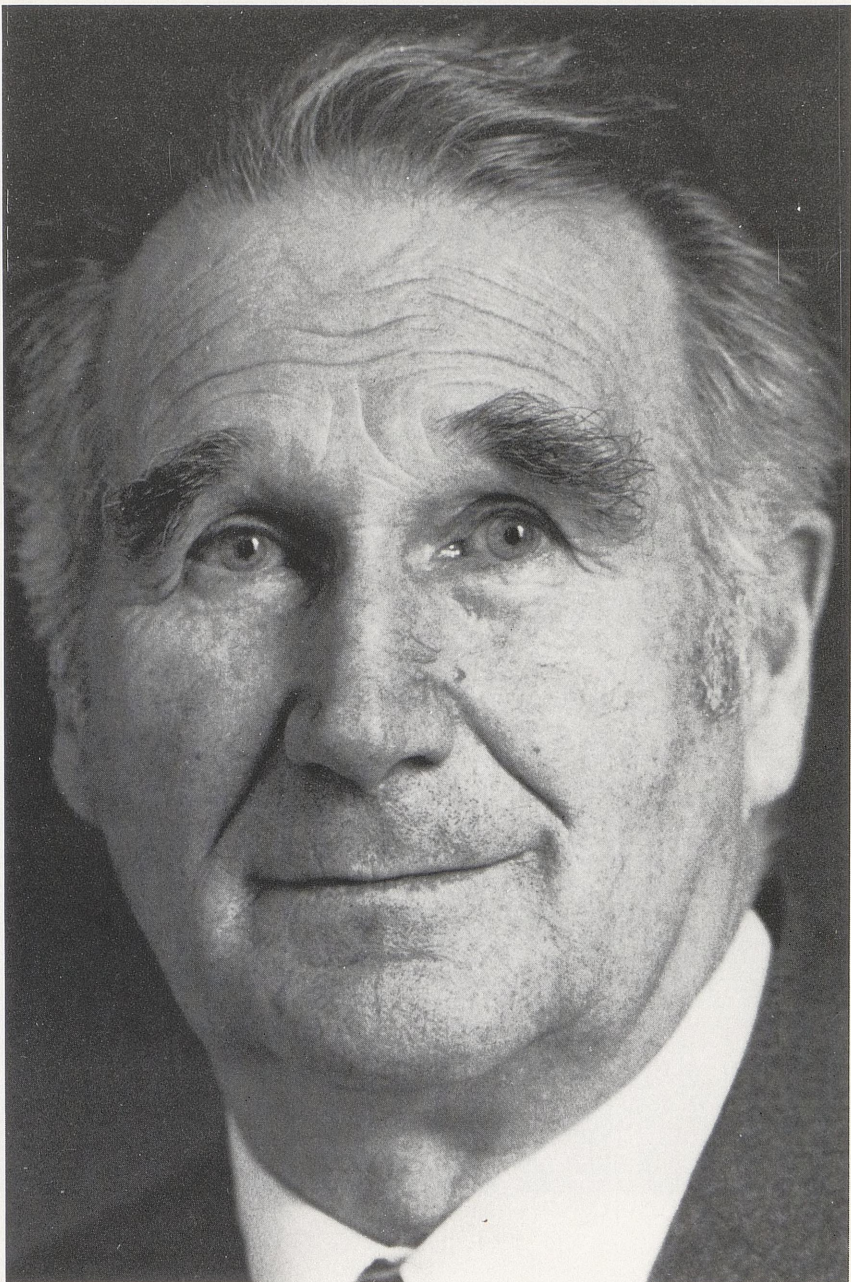
REFR.:

Den kom med nordavind,
den stille fordringsløse nordavind.
La oss få tilbake beitet de har tatt.
Reinen vår kan ikke spise kilowatt!
Den kom med nordavind,
den blyge og beskjedne nordavind.
KJÆRE TRÆGDE — VI ER VOKSET TIL ET KOR:
SPÅ OSS EN STORM FRA NORD!

Nielsen

Som våre faste teatergjengere har observert presenterer vi våre skuespillere i programheftene. Ikke så denne gang. **Audun Solbu** har aldri stått på en scene — heller aldri hatt noe ønske om det. Grunnen til at vi nå vier vår **scenemester** oppmerksomhet, er at han slutter ved Trøndelag Teater — etter 35 — trettifem års trofast virksomhet. I juli 1978 går han av for aldersgrensen. Om han ønsket det, kunne han ha fortsatt 3 år til, men saken er at pensjonisttilværelsen ikke står som noe problem for Audun Solbu. Tvert om gleder han seg til å få anledning til å gjøre det han aldri tidligere har hatt tid og mulighet til. Han vil se seg om i verden mens han ennå føler seg i form og kan ha utbytte av det: Teaterbesøk i London står på reiseruten, likeledes USA som han både fasineres av, og er nysgjerrig på å oppleve. Sommeren skal tilbringes på hytta på Ørlandet (hvor han forøvrig er født og oppvokst), hans store hobby er grønnsakhaven der ute, båt og fiske. Og om vinteren planlegger han å perfektionere sitt pianospill — til husbruk. For en tid siden kjøpte han instrumentet, og er nå i full gang med å lære noter! Og skulle det bli tid, har han huset å flikke på — eller han kan male, — noe som er en av fritidssystemene blant mange andre. Bedre tid for barn og barnebarn er også noe han ser frem til.

Audun kom til Trøndelag Teater første gang i 1938. Under krigen var han engasjert i annen virksomhet, men vendte tilbake hit i 1945, som scenemester — eller maskinmester — som det het den gang. I løpet av årene han har vært ansatt her, har store forbedringer skjedd: Arbeidstiden er regulert (i flere år hadde han én fridag hver 10. dag — søndagen inngikk som vanlig arbeidsdag). For fire år siden ble et nytt, etterlengtet og sterkt påkrevet snekkerverksted bygget — og dette har lettet arbeidsprossessen betraktelig. Men — fremdeles sliter man med plassproblemer — og da spesielt lagringsmuligheter når flere produksjoner kjøres samtidig. Så Audun Solbu er også blant dem som ønsker en avklaring i byggesaken — i teatrets og sin etterkommers interesse. Selv om det til tider har vært slitsomt bak kulisserne — det er få som er klar over hva som skal til før en forestilling presenteres for publi-

kum — har Audun funnet arbeidet på teatret både interessant og utfordrende. Det kreves allsidighet — fantasi, — noen rutinejobb kan det aldri bli. Alltid er det nye problemer som må løses — og det er disse aspektene ved hans virkefelt han spesielt setter pris på. Vi takker vår scenemester for lang og trofast tjeneste, og ønsker ham mange og gledesfylte år fremover.

Trøndelag teater takker
sesongen som har
sommer- og velko

sitt publikum for
r gått, ønsker god
ommen til høsten!

Gørli Mathisen

